

Sygn. akt III U 198/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 maja 2014r. w Suwałkach

sprawy **R. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę

w związku z odwołaniem R. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 29 stycznia 2014 r. znak (...)

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje R. W. prawo do emerytury od dnia 20 grudnia 2013r.;**
- 2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz R. W. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt III U 198/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.01.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) odmówił R. W. prawa do wcześniejszej emerytury, ponieważ nie udowodnił on 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu R. W. domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury. Wskazał, iż w okresach od 01.08.1968r. do 31.03.1993r. oraz od 10.10.1994r. do 30.09.2000r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako piekarz. Jego zdaniem praca na tym stanowisku była pracą w warunkach szczególnych, mimo iż nie posiadał

świadczenia pracy w warunkach szczególnych. Na rozprawie w dniu 07.05.2014r. pełnomocnik odwołującego wniósł o zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

R. W. (ur. (...)) w dniu 20.12.2013r. wystąpił z wnioskiem o emeryturę.

Na dzień 01.01.1999r. organ rentowy uwzględnił 30 lat 1 miesiąc 16 dni okresów składkowych. Do stażu pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił żadnego okresu.

W okresie od 01.08.1968r. do 31.03.1993r. odwołujący był zatrudniony w (...)w P.. Za ten okres nie posiadał świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Na podstawie akt osobowych (koperta k. 9) ustalono, iż po ukończeniu szkoły podstawowej odwołujący został przyjęty przez (...)” jako uczeń zawodu piekarza, gdyż w tym okresie nie było szkół zawodowych kształcących piekarzy. W okresie od 01.08.1968r. do 31.08.1971r. odwołujący wykonywał prace piekarza, ale tylko w ramach praktycznej nauki zawodu. Odwołujący uczył się zawodu, pomagał w poszczególnych etapach związanych z produkcją pieczywa, jednak do końca sierpnia 1971r. był tylko uczniem, a zatem nie posiadał statusu pracownika. Po zakończeniu szkolenia tj. od 01.09.1971r. odwołujący został zatrudniony na umowę o pracę na stanowisku piekarza. Z czasem awansował i od 01.04.1973r. objął obowiązki brygadzysty – piekarza ciastowego. Od dnia 01.07.1977r. do 31.03.1993r. pracował na stanowisku kierownika piekarni.

W oparciu o akta osobowe ustalono, iż w okresie od 01.09.1979r. do 31.01.1982r. w ramach umowy zlecenia odwołujący zobowiązał się do przygotowania dwóch uczniów do wykonywania zawodu piekarza. Z dokumentacji pracowniczej nie wynikało, aby w trakcie zatrudnienia występowały przerwy w pracy związane z chorobą odwołującego lub urlopem bezpłatnym.

W trakcie procesu organ rentowy uwzględnił do stażu pracy w warunkach szczególnych okres zatrudnienia w (...) w P., ale w ograniczonym zakresie tj. od 01.09.1971r. do 30.06.1977r. Nie uwzględnił okresu nauki zawodu piekarza oraz okresu pełnienia obowiązków kierownika piekarni.

Z zakresu obowiązków znajdującego się w aktach osobowych wynika, iż jako kierownik piekarni odwołujący podlegał członkowi zarządu Spółdzielni do spraw handlu i produkcji względnie kierownikowi odpowiedzialnemu za handel i produkcję. Odwołujący był zobowiązany do bezpośredniego kierowania piekarnią, w szczególności do kierowania i kontrolowania pracy podległych mu pracowników, reprezentowania pracowników wobec Spółdzielni, organizowania produkcji, składania we właściwych terminach i formach zamówień na surowce, materiały czy sprzęt, utrzymywania w piekarni obowiązujących normatywów zapasów surowców i materiałów pomocniczych, kontrolowania jakości, wagi pieczywa oraz oznaczania go zgodnie z obowiązującymi przepisami etc.

W oparciu o zeznania świadków S. J., która w spornym okresie była sprzątaczką w (...) (10:00-24:15) , E. K. (24:50-28:30), -kierowcy (...)oraz odwołującego (33:20-40:00), ustalono, iż przy (...) w P. działała niewielka piekarnia, która zatrudniała średnio 5 osób, łącznie z kierownikiem piekarni. Praca odbywała się w tryzmianowym systemie pracy i na każdej zmianie było 2 piekarzy. Zdarzały się okresy, gdy na zmianie były trzy osoby, ale dodatkową pomoc stanowił wówczas uczeń zawodu.

Jako kierownik piekarni odwołujący z reguły nie pracował na zmianach nocnych (od 22 do 6), ale z uwagi na pełnioną funkcję miał obowiązek pracy w przypadku nieobecności pracownika. Natomiast na swojej zmianie pracował jako piekarz. Dodatkowe obowiązki związane z wydaniem towaru, złożeniem zamówienia i wypełnieniem niezbędnej dokumentacji, wykonywał w przerwach w pracy lub po godzinach pracy. Ponieważ piekarnia, która kierował była niewielka, podlegało mu 4 pracowników, na prace administracyjne poświęcał niewiele czasu. Ponadto dokumentacja, którą musiał prowadzić dotyczyła przede wszystkim produkcji pieczywa, gdyż był odpowiedzialny za jakość pieczywa

i prawidłową realizację zamówień. Zeznający w sprawie świadkowie zapamiętali odwołującego przede wszystkim jako piekarza i potwierdzili, iż w okresie, gdy objął obowiązki kierownika piekarni nadal pracował jako piekarz. Na zmianie nie było sztywnego podziału obowiązków, gdyż dwaj piekarze musieli wykonywać wszystkie czynności związane z procesem produkcyjnym.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych uwzględniono okres od 01.09.1971r. do 31.03.1993r.

Drugi okres, którego zaliczenia do stażu pracy w warunkach szczególnych domagał się odwołujący dotyczył pracy w firmie (...) od 10.10.1994r. 31.12.1998r. na stanowisku piekarza (w dacie wyroku odwołujący nadal pracował w tym zakładzie). Firma ta powstała po likwidacji (...) w P.. W toku procesu organ rentowy częściowo uwzględnił ten okres do stażu pracy ze wskazaniem, iż wyłączeniu podlegają okresy zatrudnienia wnioskodawcy w wymiarze 1/2 etatu. Jednak z uwagi na wymiar uwzględnionego okresu pracy w (...) w P. do stażu pracy w warunkach szczególnych, za zbędne uznano rozważanie innego okresu zatrudnienia.

Sąd zważył, co następuje:

Prawo do emerytury w obniżonym wieku zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) przysługuje ubezpieczonym urodzonym - tak jak wnioskodawca – po 31.12.1948r., jeżeli pracowali w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, posiadają staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat (w przypadku mężczyzn), ukończyli 60 rok życia, nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Ilość lat pracy w warunkach szczególnych oraz wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych jest badana na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z FUS, czyli 01.01.1999r.

Zgodnie z dyspozycją art. 32 ust.2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS za pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych uważa się osoby, które były zatrudnione przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagającej wysokiej sprawności psychofizycznej, ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Przepis art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS odnośnie wieku, stażu pracy oraz charakteru wykonywanej pracy, uprawnionych do emerytury odsyła do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). §3 i 4 rozporządzenia, prawo do emerytury uzależniają od spełniania łącznie następujących warunków: posiadanie 25-letniego okresu zatrudnienia, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach i ukończenie 60 roku życia. Zgodnie z §2 ust.1 rozporządzenia w sprawie wieku..., zaliczeniu do okresów pracy w warunkach szczególnych podlegają te, w których praca była świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z ustaleń Sądu poczynionych na podstawie akt osobowych oraz zeznań świadków i odwołującego wynikało, iż w okresie od 01.09.1971r. do 31.03.1993r. odwołujący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki piekarza. Na te okresy przypada pełnienie przez wnioskodawcę obowiązków brygadzysty oraz kierownika piekarni. Co do pracy na stanowisku brygadzysty organ rentowy nie zgłaszał zastrzeżeń, Sąd również nie miał wątpliwości, iż wnioskodawca wykonywał prace piekarza. Wątpliwości budziło natomiast zatrudnienie odwołującego na stanowisku kierownika piekarni. Jednak w wyniku analizy zakresu czynności dokonanej przy uwzględnieniu specyfiki piekarni działającej w (...) w P., ilości zatrudnionych pracowników Sąd doszedł do przekonania, iż istnieją wystarczające podstawy do przyjęcia, iż jako kierownik piekarni odwołujący również pracował w warunkach szczególnych, gdyż wykonywał prace

piekarza. Przez cały okres zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, z pominięciem okresu praktycznej nauki zawodu, odwołujący pracował jako piekarz. Obowiązki jakie spoczywały na kierowniku wiązały się z prawidłowym działaniem piekarni, jednak na swojej zmianie musiał przede wszystkim brać czynny udział w produkcji pieczywa. Natomiast czynności administracyjne związane z np. z zamówieniem surowców czy kwitowaniem wydania pieczywa nie mogły zajmować mu dużo czasu tym bardziej, że była to niewielka piekarnia.

Powyższe stanowiło wystarczającą podstawę do uwzględnienia okresu od 01.09.1971r. do 31.03.1993r. do stażu pracy w warunkach szczególnych w związku z zapisem w Wykazie A Dziale X (rolnictwo i przemysł rolno - spożywczy) poz. 11 (prace przy wypieku pieczywa). Uwzględniony okres pracy w warunkach szczególnych wyniósł ponad wymagane 15 lat i uprawnia R. W. do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w punkcie 1.

W przedmiocie kosztów Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z §11 ust. 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 490).

mt